

РЕШЕНИЕ

№ 7251

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 14.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6533** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба, вх. № 26680/15.07.2022 г. от адвокат П. В., като пълномощник на Ю. Л. Д., срещу АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“, за обезщетяване на имуществени вреди – сумата от общо 800 лева, представляваща: 500 лв. заплатено възнаграждение на Адвокатско дружество „А. и В.“, за оказване на правна защита пред Софийски районен съд, по НОХД № 10603/2016 г., във връзка с обжалване на издадено от заместник – началник на Митница „Столична“ Наказателно постановление № 1054/2015, от 09.05.2016 г., с което е наложена глоба от 2 000 лева; 300 лева заплатено възнаграждение на Адвокатско дружество „А. и В.“, за оказване на правна защита по КНАХД № 10205/2017 г., по описа на Административен съд София – град, образувано по касационна жалба от началника на Митница „Столична“, против решението на СРС, с което е отменено наказателното постановление. Обезщетението се претендира заедно със законната лихва, считано от датата на подаване исковата молба – 15.07.2022 г.

В съдебното производство ищецът е представляван от адвокат В., който: поддържа исковата молба; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък.

Упълномощеният от ответника юриконсулт, с писмен отговор и в съдебно заседание:

оспорва исковата молба, като недопустима, неоснователна и недоказана; възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение и заявява искане за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за частична основателност и доказаност на исковата молба, само относно заплатено адвокатско възнаграждение за защита пред СРС.

С протоколно определение от 14.11.2022 настоящият Съд присъедини изисканото от СРС НАХД № 10603/2016 г., както и КНАХД № 10205/2017 г. на АССГ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки заявените с исковата молба претенции, доводите на страните и доказателствата по делото, приети без оспорване от ответника, приема за установено от фактическа страна следното.

С НП № 1054/2015, от 09.05.2016 г. заместник – началник на Митница „Столична“ е наложил на Ю. Л. Д. глоба, в размер на 2 000 лева, за извършено административно нарушение по Закона за акцизите и данъчните складове, като са отнети в полза на Държавата 30 кутии с цигари. Наказателното постановление е отменено в частта на наложената глоба, с решение от 26.07.2017 г. на СРС, по НАХД № 10603/2016 г. Въззивното решение е влязло в законна сила на 11.12.2017 г., след като с Решение № 7607/11.12.2017 г. касационен състав на Административен съд София – град, по КНАХД № 10205/2017 г. го оставил в сила.

Ищецът претендира и твърди, че за осъществена защита и процесуално представителство по НАХД № 10603/2016 г. на СРС е заплатил на Адвокатско дружество „А. и В.“ възнаграждение, в размер на 500 лева, а за защита по КНАХД № 10205/2017 г. на Административен съд София – град е заплатил 300 лева. Заплащането на адвокатско възнаграждение за защита по НАХД № 10603/2016 г. на СРС се установява и доказва от наличните по същото дело (л. 40) договор за правна помощ и пълномощно. В договора е отразено, че на непосочена дата ищецът Ю. Л. Д. е платил в брой 500 лева. В делото на Административен съд София – град обаче, няма адвокатско пълномощно и договор за правна помощ, каквито са приложени към исковата молба, в заверено от адвокат П. В. фото – копие.

Ответникът отрича претендираното право на обезщетяване, съображения за което е изложил в писмения отговор и които настоящият съдебен състав не споделя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализа на доказателствата и на доводите на страните, формира следните правни изводи по същество.

Така предявеният иск е процесуално допустим за разглеждане, по реда на Глава единадесета „Производства за обезщетения“ АПК, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди.

Исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействие на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействие на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните

предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: незаконосъобразен административен акт или действие/ бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата; причинена вреда - имуществена и/или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. С Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че исковете за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания са родово подсъдни на административните съдилища. Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“. В мотивите на същото тълкувателно решение е прието още, че: „делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства, те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. Цитирайки ТП № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС, и ТР № 1/15.03.2017 г. на ВАС, настоящият съдебен състав отговаря и на част от възраженията на юрисконсулта на ответника, определяйки ги като неоснователни.

Съдът намира дефинираната по – горе в решението искова претенция за основателна и доказана, но само в частта, относно заплатеното на Адвокатско дружество „А. и В.“ възнаграждение, в размер на 500 лева за защита пред СРС, по НАХД № 10603/2016 г., понеже са на лице в кумулативна връзка всички елементи от фактическия състав на чл. 203, чл. 204 АПК и чл. 1 ЗОДОВ.

Безспорно е, че Наказателно постановление № 1054/2015, от 09.05.2016 г. е отменено, считано от 11.12.2017 г. – датата, на която е постановено касационното съдебно решение по КНАХД № 10205/2017 г. Съдът приема за установено и доказано също, че ищецът е заплатил на Адвокатско дружество „А. и В.“ възнаграждение, в размер на 500 лева, за защита и процесуално представителство по НАХД № 10603/2016 г. на СРС, макар от протокола по това дело да е видно, че не са се явили Ю. Д. и адвокат. Съдът не намира основания да дискредитира доказателствената стойност на този договор, относно заплащане на сумата, за което не са необходими други доказателства, понеже е отразено да е била платена в брой (арг. от Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС). Недоказано обаче е твърдението за заплатено адвокатско възнаграждение, с цел процесуално представителство по КНАХД № 10205/2017 г. на АССГ, тъй като в касационното дело няма оригинал или фото – копие на договор за правна защита, с предмет именно касационното дело. С договора, приложен по делото на СРС е уговорена адвокатска защита само пред въззивния съд. Приложеното към исковата молба фото-копие на договор за защита и по КНАХД № 10205/2017 г., в който липсва дата на съставяне, не следва да бъде кредитирано като доказателство за това, че такъв договор съществува, бил е съставен преди датата на касационното съдебно заседание (24.11.2017 г.) и ищецът е заплатил 300 лева на адвокатското дружество. Наличието на такъв договор и плащане по него не е подкрепено с каквито и да е други преки и/или косвени

доказателства, включително с представяне на оригинала.

Заплатеното възнаграждение за адвокатска защита по НАХД № 10603/2016 г. представлява имуществена вреда за ищеца, която е в пряка и непосредствена причинна връзка с незаконосъобразния административен акт - НП № 1054/2015, от 09.05.2016 г., отменено от СРС, с влязло в законна сила на 11.12.2017 г. решение от 26.07.2017 г., независимо, че и въззивният съд е постановил отнемане предмета на административното нарушение. Върху обезщетението от 500 лева се дължат и законните лихви, така както са заявени с исковата молба – от 15.07.2022 г., понеже Съдът не може да променя волята на ищеца. По отношение исковата претенция, предявена на 15.07.2022 г. не е изтекъл срокът на 5-годишната погасителна давност по чл. 110 ЗЗД, предвид това, че решението на СРС е влязло в сила на 11.12.2017 г.

Исковата молба е недоказана в останалата част – относно претенцията за възстановяване на 300 лева адвокатско възнаграждение за защита по КНАХД № 10205/2017 г. на АССГ, предвид вече изложените по – горе мотиви.

Така очертаният изход на спора определя като основателна (чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ) и претенцията на ищеца, за възстановяване на разноските за водене на делото пред АССГ, съразмерно на уважената част от иска: държавна такса 10 лева и адвокатско възнаграждение (договор на л. 37 от настоящото дело, за 500 лева). Като неоснователно Съдът преценява изричното възражение, по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК от страна на ответника, понеже приема, че размерът на платеното на адвоката възнаграждение от 500 лева, за правна защита и съдействие по настоящото адм. дело № 6533/2022 г., с цена на иска 800 лева, не е прекомерно висок, предвид чл. 8, ал. 1, т. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет. Така, съразмерно на уважената част от исковата молба ответникът дължи да възстанови на ищеца разноските (държавна такса и адвокатско възнаграждение), в размер на 319 лева. Размерът на дължимото от ищеца, на ответника юрисконсултско възнаграждение (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ), съразмерно на отхвърлената част от иска Съдът определя на 100 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 172а, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, вр. чл. 10, ал. 3, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ да заплати на Ю. Л. Д. - ЕГН: [ЕГН] обезщетение за имуществени вреди, в размер на 500 лв. (петстотин лева), представляващо заплатено възнаграждение на Адвокатско дружество „А. и В.“, за оказване на правна защита пред Софийски районен съд, по НОХД № 10603/2016 г., заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението и ОТХВЪРЛЯ, като недоказана исковата молба за размера над 500 лева, до претендирания размер от 800 лв. (осемстотин лева).

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ да възстанови на Ю. Л. Д. - ЕГН: [ЕГН] разноските за водене на настоящото дело и заплатеното възнаграждение за един адвокат, в общ размер на 319 лв. (триста и деветнадесет лева), съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА Ю. Л. Д. - ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско

възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева), съразмерно на отхвърлената част от исковата молба.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: